

loyalt. Ligeledes er det foreslaaet kun at hjemle Afstryk i Bøger bestemte til Brug ved den elementære Undervisning. Hvis Bøger bestemte for den højere Undervisning medtages, aabnes herved en betænelig Udgang til Misbrug af andres Værker; og navnlig gælder dette om Musikværker, jfr. Nr. 3, idet man under Form af en Musikstole o. l. vilde kunde afstrykke de mest værdifulde af andres Kompositioner. Det her foreslaaede stemmer ogsaa med svensk Lov (1877) § 11, 2det Stykke. — § Nr. 3 (jfr. Lov 1857 § 13 Nr. 6) er medtaget Tegninger og Afbildninger, idet en lignende Afbenyttelse af disse bør være tilladt, hvad ogsaa flere fremmede Love udtale, jfr. norsk Lov § 16 d og tysk Lov § 44. — Reglen i Nr. 4 er næppe ganske ubetænkelig, men vil dog vistnok saa sjældent blive til følelig Støde for Forfatteren, at det kan forsvares at følge Traditionen fra vor gældende Ret og fremmede Lovgivelser¹⁾, der hjemler Afstryk af Digte som Tekst for musikalske Kompositioner. Anerkendes dette, er det næppe betænkeligt ogsaa at hjemle Afstryk af saadanne Digte paa Koncertprogrammer. — Nr. 4, 2det Stykke, er kun en Fremhævelse ex tunc af, hvad der allerede følger af § 6, jfr. ogsaa herved finsk Lov § 9 d og tysk Lov § 48, 2det Stykke. — Nr. 5 er optaget i Henhold til et af Kunstakademiet fremsat Forslag. Ogsaa denne Regel har sine Betænkeligheder, men den kan vanskelig afvises, naar Reglen i Nr. 4 bibeholdes.

§ Nr. 6, andet Punktum er optaget en Begrænsning i den i øvrigt til Lov 1857 § 13 Nr. 2 svarende Regel, som i Hovedsagen allerede nu hævedes saavel i Teori som i Praksis, idet den anses underforstaaet som selvfølgelig. Paa tilsvarende Maade er Reglen ogsaa begrænset i norsk Lov § 17, svensk Lov § 12, finsk Lov § 9 e, tysk Lov § 7 b, svejtsk Lov Art. 11 A. Nr. 4 o. fl. At Reglen skal være anvendelig ogsaa paa Tidsskrifter, vil næppe vække Betænkelighed. I Henhold til de ovenfor berørte Forhandlinger er der foretaget en mindre Ændring i den oprindelige Tekst. Det er nemlig anset rigtigt at udtale, at Forbehold mod Estertsk skal tages særligt for de enkelte Artikler, hvis Estertsk ønskes hindret, saa at en almindelig Udtalelse herom gældende for hele Dagbladets eller Tidsskriftets Indhold er uden Betydning. Paa den anden Side synes det da overflødig at opstille Fordringen om, at den paagældende Artikel skal være „større“

en Grænse, hvis Anvendelse i Praksis kan volde Vanfærlighed. Særligt Forbehold vil dog saa at sige aldrig blive taget uden ved større Artikler.

Til § 15.

Denne Bestemmelse er en formentlig nødvendig Konsekvens af § 14 Nr. 4 og staar og falder med denne.

Til §§ 16 og 17.

Disse Paragraffer svare til § 20 i Lov af 29de December 1857. Da Konfiskation bør finde Sted uden Hensyn til Handlingens Tilregnelighed, Straf og Erstatning derimod kun idømmes for tilregnelige Krænkelser, er det rigtigt at fordele Bestemmelserne herom i 2 Paragraffer. I Konsekvens af Reglen i § 1 maa Konfiskationen efter § 16 ogsaa udstrækkes til ulovlige Afskrifter samt til alle Eksemplarer, der ere bestemte til offentliggørelse — ikke blot til Salg — altsaa ogsaa til Udlejning, gratis Uddeling o. l. Forfatterretten kræves lige saa vel herved som ved Salg. — En særlig Regel tiltrænges for det Tilfælde, at kun en Del af et Vært er ulovlig Bengivelse af et andet. Dernæst savnes i Lov 1857 § 20 en Regel angaaende Konfiskation af Former, Blader og lignende, og navnlig en Bestemmelse svarende til Lov af 31te Marts 1864 § 7, at Udlevering til den forurettede kun bør ske mod Erstatning¹⁾. At hjemle Konfiskation til Fordel for Forfatteren uden Besørgelse vil ofte føre til en aldeles umotiveret Berigelse for denne. Den her opstillede Regel giver ham alt, hvad han har billigt Krav paa, og bør derfor foretraktes. Men saa synes det omvendt billigt, at den forurettede kan fordrø Burdering, foretagen, forinden han erklærer, om han ønsker Udlevering, da han ellers ikke kan være stifter paa, om han vil være tjent hermed.

Slutningsbestemmelsen i § 16 tilfuger kun at udfylde et Hul i den gældende Ret og behøver næppe særlig Begrundelse; jfr. ogsaa herved svensk Lov (1877) § 16.

Om det første Stykke af § 17 gælder i det hele tilsvarende Bemærkninger som de til Begyndelsen af § 16 ovenfor gjorde. Ogsaa her tiltrænges en mere nøjagtig og udtømmende Formulering af Bestemmelsens Tanke end den i Lov 1857 § 20 givne, hvilket for-

¹⁾ Norsk Lov § 16 c.; svensk Lov (1877) § 11; finsk Lov § 9 d.; østerrigsk Lov § 7; tysk Lov § 48.

¹⁾ Saaledes ogsaa tysk Lov § 27; hollandsk Lov Art. 21; ungarsk Lov § 21; Derimod norsk Lov § 25; svensk Lov § 15; fransk Lov af 12. Juli 1793 Art. 3; engelsk Lov af 1. Juli 1842 (5 og 6 Vict. C. 45 f. 23).